

Beata Obertyńska

Luty

Jeszcze tyle tygodni! Po co wiosny czekać?
Białą mroźnego kwiatu sad dziś w nocy obrósł,
Słońce między pnie poszło szafiry rozwlekać
I siec prętami cienia, biały skrzający obrus.

Na nisko zwisała gałąź spada ciężko wrona
I skrzydłem białe puchy zmiata od niechcienia
Wtedy pod nią na śniegu, śmiesznie wydłużona,
Modrą wronę kołysze modra gałąź cienia.

Drzewom sen o jesieni w mróz jest jeszcze dalszy
A przecież - patrz - w tym białym roziskrzonym pyle
Płonie już oto pąsem gatunek najtrwalszy
Ściągłych, zimowych jabłek...Przyleciały gile!

Dzień dobry

Myśl się dziś moja jak płótno na trawie
w słońcu nad wodą bieli
i grzeje
Zamykam oczy i nie wiem prawie,
czy śni mi się tak,
czy dzieje?

Myśl się dziś moja jak płótno rozściela
w długich wilgotnych pasmach
nad wodą
Niech wiatr ją chłodzi, słońce wybiela,
niech przesiąka
pogoda.